

Гудзовська С. О.
студентка кафедри менеджменту підприємств;

Мохонько Г. А.
канд. екон. наук, доц.,
доцент кафедри менеджменту підприємств
Національний технічний університет України
«Київський політехнічний інститут імені Ігоря
Сікорського», м. Київ, Україна
ORCID: 0000-0003-2126-6871

ЦИФРОВІ ІНСТРУМЕНТИ КОМУНІКАЦІЇ ПРОЄКТНИХ КОМАНД У ДИСТАНЦІЙНИХ УМОВАХ

Протягом останнього десятиліття спостерігається активна трансформація підходів до управління проєктними командами. Унаслідок масової релокації українських фахівців після початку повномасштабного вторгнення пріоритетним завданням для проєктних менеджерів стала адаптація стратегій взаємодії до нових реалій.

З метою залучення експертного людського капіталу незалежно від територіального розташування та впровадження гнучких методів управління компанії все частіше інтегрують дистанційний формат роботи як основну модель співпраці. Проте ефективність такої моделі безпосередньо залежить від якості комунікації у команді, яка у віртуальному середовищі супроводжується низкою недоліків. По-перше, брак невербальних сигналів, таких як емоції співрозмовника чи нюанси модуляції голосу, що заважає коректному сприйняттю інформації. По-друге, обмежується соціальна взаємодія між учасниками, зокрема кількість неформального спілкування в позаробочий час. По-третє, ускладнюється процес формування почуттів приналежності, згуртованості та довіри в межах команди [1, с. 3]. Додатковим обмежувальним аспектом роботи віддаленої команди є відсутність місця локалізації. Якщо традиційна форма роботи передбачає єдине спільне робоче місце – офіс чи установу, то у випадку віртуальної взаємодії кожен з учасників перебуває в різних місцях [1, с. 11]. У результаті це негативно впливає на захищеність конфіденційних даних компанії, організацію процесів, розподіл обов'язків та ролей.

Перш за все, для подолання цих бар'єрів необхідно обрати цифрове середовище, в якому працюватиме команда. Для цього можна використовувати різні за характером взаємодії платформи: ті, що використовують відео- та аудіозв'язок або комплексні програмні рішення, які поєднують широкий функціонал. Особливість першого типу (наприклад Zoom, Google Meet, GoToMeeting, Round [2, с. 3]) полягає в безпосередньому контакті учасників з можливістю, хоч і обмеженою, оцінювати аудіовізуальні сигнали співрозмовників. Проте в реальних умовах їх доцільно використовувати лише ситуативно: для вирішення питань, які потребують обговорення. Натомість другий тип інструментів (наприклад Wrike, Notion, Basecamp) поєднує роботу команди в єдиному цифровому просторі протягом усього робочого дня. Перевага для менеджера – це автоматичне впорядкування процесів, відстежування прогресу та оперативне складання звітів. Для команди – це швидкий доступ до потрібної інформації, якісна організація своїх робочих процесів та відчуття присутності інших членів команди. На нашу думку, єдиний недолік полягає в потребі у додатковому навчанні учасників через складність принципу роботи.

Окремо варто відзначити роль формування згуртованості команди. Для цього найкраще використовувати корпоративні месенджери: Chanty, TextUs, Slack тощо [2, с. 3]. За їх допомогою менеджер може впроваджувати додаткові підходи до комунікації з командою: емоційно забарвлені повідомлення, віртуальні заходи з тимблдингу, узгодження графіків та планів. Таким чином команда відчуватиме пряму підтримку від керівника, довіру серед учасників та зміцнення міжособистісних стосунків. Важливим аспектом є дотримання професійної дистанції та балансу між особистим і робочим спілкуванням. Додатково для обліку завдань можна використовувати програми ClickUp, Trello, Worksection, Asana. Для захисту конфіденційних даних компанії – CrowdStrike Falcon чи Symantec Endpoint Protection.

Отже, в дистанційних умовах ключовим завданням проєктного менеджера є формування цілісної цифрової екосистеми для ефективної взаємодії команди. Раціональний вибір і поєднання цифрових інструментів дозволяє мінімізувати обмеження віртуальної комунікації, підвищити рівень залученості учасників та забезпечити досягнення проєктних цілей. Водночас ефективність дистанційних проєктних команд визначається не лише використанням окремих інструментів, а передусім рівнем їх інтеграції в єдину систему управління, у межах якої синхронні засоби забезпечують оперативну взаємодію, тоді як асинхронні – координацію та контроль виконання завдань.

Список використаних джерел

1. Talking a team into being in online workplace collaborations: The discourse of virtual work. URL: <https://www.researchgate.net/publication/331466957> (the date of application: 17.03.2026).
2. Collaboration Tool Choices and Use in Remote Software Teams: Emerging Results from an Ongoing Study. URL: <https://dl.acm.org/doi/epdf/10.1145/3528579.3529171> (the date of application: 21.03.2025)